

PARAULA I VIDA

L'Església existeix per evangelitzar

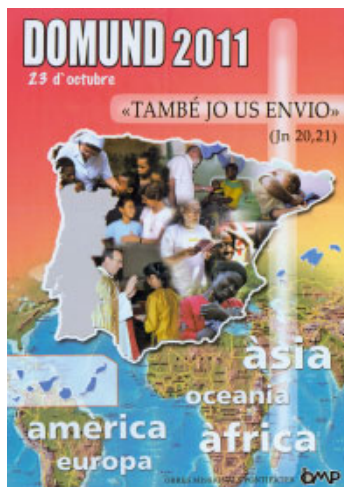
L'Església catòlica celebra avui arreu del món el Diumenge Mundial de les Missions, conegut entre nosaltres, de forma abreujada, com la jornada del Domund. Té com a lema: «Jo també us envio», paraules de l'Evangeli de Sant Joan (Jn 20,21).

Aquest lema ens recorda les paraules de Jesús ressuscitat als seus deixebles: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Com ens recorda el Sant Pare en el missatge que ha publicat per a aquesta jornada, «els destinataris de l'anunci de l'Evangeli són tots els pobles». I es fa ressò del que va ensenyar el Concili

Vaticà II, que l'Església «és, per la seva naturalesa missionera, ja que té l'origen en la missió del Fill i la missió de l'Esperit Sant segons el pla de Déu Pare». Com afirmà Pau VI «l'Església existeix per evangelitzar».

Aquesta jornada ens invita a sentir la responsabilitat de ser tots missioners de Crist en els nostres ambients i segons la nostra vocació i les nostres possibilitats. No podem quedar-nos tranquils quan, després de dos mil anys, encara hi ha pobles que no coneixen Crist i no han escoltat el seu missatge de salvació.

En aquesta jornada em plau remarcar que l'Església actual és molt conscient de la seva missió evangelitzadora i, especialment el Sant Pare Benet XVI, està posant la vocació missionera dels cristians com un dels objectius del seu pontificat. Per aquesta raó ha decidit que el proper Sínode dels bisbes, que se celebrarà a Roma del 7 al 28 d'octubre de l'any 2012, tingui aquest tema de reflexió i de propostes d'acció: «La nova evangelització per a la transmissió de la fe cristiana.»

La nostra Església de Barcelona desitja també sintonitzar amb aquesta preocupació de l'Església universal. Per això, continuant amb la mateixa finalitat de fons de l'anterior Pla Pastoral, amb el nou Pla que va ser presentat el passat 25 de setembre pretenem també —com a primer objectiu— que la nostra arxidiòcesi sigui més missionera i evangelitzadora.

La visita apostòlica del Papa Benet XVI a Barcelona, i la seva presència envoltat d'una munió de joves amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut a Madrid, ens esperonen al treball evangelitzador. A Barcelona, el Papa ens va exhortar «a tots els cristians a reviuire la trobada personal i comunitària amb Crist, Paraula de la Vida que s'ha fet visible, i a ser els seus anunciadors per tal que el do de la vida eterna s'estengui per tot el món. Participar en la vida de Déu és l'alegria completa i comunicar aquesta alegria és un do i un treball imprescindible per a l'Església».

Amb aquest esperit, en ocasió del Domund, cal que tinguem ben presents en la nostra pregària els missioners i les missioneres, de manera especial els de la nostra diòcesi. Aquest col·lectiu honora tota l'Església i mereix la nostra solidaritat perquè, sovint enmig de persecucions, anuncien la persona de Jesús i el seu Evangeli en tot el món i estan al servei de les comunitats més pobres i necessitades. Tot anunciant l'Evangeli, es preocupen també per la vida humana en sentit ple, fent realitat allò que deia el servent de Déu, Pau VI, que en l'evangelització no es pot prescindir dels aspectes que es refereixen a la promoció humana, a la justícia, a l'alliberament de tota forma d'opressió, evidentment dins del respecte a l'autonomia de l'àmbit polític.

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Visita del cardenal Martínez Sistach a Nova York

Del 26 al 30 del passat setembre, el cardenal Martínez Sistach visità l'arxidiòcesi de Nova York, invitat pel seu arquebisbe, Mons. Timothy M. Doland, del qual fou hoste el nostre cardenal, i per l'American Bible Society (ABS), una institució dedicada a la difusió de la Paraula de Déu. El cardenal, a la seu d'aquesta associació i al Centre Catòlic de la ciutat, pronuncià tres conferències sobre «La nova evangelització», sobre l'exhortació apostòlica de Benet XVI *Verbum Domini* i, a la parròquia de la Sagrada Família, a les Nacions Unides, parlà sobre «La inspiració de Gaudí, la Paraula de Déu, la litúrgia i l'art». El viatge va permetre al cardenal prendre contacte amb les comunitats de parla hispana i amb obres com la de les Serventes de Maria, al barri del Bronx.

GLOSSA

Fer companyia, fer costat

Tarda d'estiu. Quatre veïns d'un poble petit es desplacen a la població on hi ha un centre sociosanitari en el qual un altre veí de certa edat es recupera d'una seriosa operació que el té immobilitzat en una cadira de rodes. Aquesta persona no té familiars directes —viu sol— i això motiva la seva estada temporal en aquest centre, tot esperant recuperar l'autonomia. Fa dos mesos va deixar el poble: primer va ser l'operació i el postoperatori i ara el període de rehabilitació i recuperació. Casa seva resta tancada i el petit hort que conrea amb esforç estaria abandonat si no fos per un dels veïns que avui el visita, que en té cura. Són una bona colla els veïns que en un moment o altre l'han visitat, alguns amb una certa regularitat. Es tracta d'una persona que sempre, ara i quan era jove, ha estat disposada a ajudar el proïsme, discretament i generosa, en qualsevol necessitat. «No deixis de visitar els malalts, que amb coses així et faràs estimar» (*Sir 7,35*).

En la malaltia la persona experimenta la seva limitació i petitesa, la impotència i la finitud. En ocasions s'hi afegeix la solitud, la poca atenció o la indiferència de l'entorn. Aquesta situació pot conduir a l'abaltiment, a la desesperació i, fins i tot, a la revolta contra Déu. Alhora, la malaltia pot esdevenir ocasió de ma-

duració, de purificació personal, de retrobament amb els altres en els petits detalls i atencions i pot esdevenir camí de conversió i d'apropament al Pare.

La cura dels malalts, la visita als malalts, ha estat un apostolat molt arrelat, de sempre, entre els cristians. El mestratge de Jesús i l'especial predilecció que mostra pels malalts hi rau a l'arrel. L'atenció especial de l'Església i dels cristians envers tots els qui sofreixen i els esforços per tal d'alleujar-los, físicament i espiritual, s'ha desenvolupat segle rere segle, durant molt de temps, com un referent consolidat.

Jesús convida els seus deixebles, a nosaltres, a continuar amb aquesta proximitat vers tothom i, molt especialment, vers aquells que potser ningú visita. «Veni, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè... estava malalt, i em vau visitar» (*Mt 25,34-36*). Trobar el moment per fer realitat allò tan bonic de *fer companyia*. Senzillament, fer companyia, esdevenir company d'aquell que pateix i, compartint el seu patiment en nom de Jesús, alleujar-lo una mica. Trobar el temps per fer-ho, malgrat els ritmes aclaparadors que ens omplen el temps i, sempre, pregar pels malalts i pels qui en tenen cura.

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

Ben d'a la vora —volia veure-us,
oh Verge negra —del blanc vestit!
Dalt de l'estrado —avui pujava
i us he guaitat de fit a fit
la dolça cara —que m'ha deixat tot eternit.
Mes lluny us miro —quan a la tarda
canten els monjos —i els escolans,
i eixint del temple —m'hi giro encara
i encara us miro —més lluny que abans.
A vostra casa —m'aficiono
i us hi entro a veure —sempre que hi passo,
com els aimants.

(A la Mare de Déu de Montserrat.
Fragment, any 1896)

DIUMENGE XXX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 22,20-26)

El Senyor diu: «No maltractis ni oprimeixis els immigrants, que també vosaltres vau ser immigrants al país d'Egipte. No maltractis cap viuda ni cap orfe: si els maltractes i alcen a mi el seu clam, jo l'escoltaré i, encès d'indignació, us mataré amb l'espasa: les vostres dones quedaran viudes, i orfes els vostres fills.

Si presteu diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers: no li exigeixis els interessos. Si et quedes com a penyora el mantell d'algú, torna-li abans no es pongui el sol. És tot el que té per abrigar-se, el mantell que l'embolcalla. Amb què dormiria? Si ell alçava a mi el seu clam, jo l'escoltaria, perquè sóc compassiu.»

▶ Salm responsorial (17)

R. *Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu.*

Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu, / roca i muralla que em deslliura. R.

Déu meu, penyal on m'emparo, / escut i força que em salva. / Rodejat d'adversaris delirants, clamo al Senyor, / crido auxili d'entre els enemics. R.

Beneït sigui el Déu vivent, el meu penyal. / Beneïxo el Senyor que em salva. / Ha donat grans victòries al seu rei, / ha mostrat l'amor que té al seu Ungit. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,5c-10)

Germans, ja sabeu el que fèiem per vosaltres mentre érem a la vostra ciutat. També vosaltres, heu imitat el nostre exemple i el del Senyor, acollint la paraula de Déu enmig de moltes adversitats, plens del goig de l'Esperit Sant. Així heu estat un model per a tots els creients de Macedònia i d'Acàcia, perquè, des de la vostra ciutat, s'ha estès el ressò de la paraula del Senyor. I no solament a Macedònia i Acàcia; pertot arreu parlen de la vostra conversió de manera que no ens cal afegir-hi res: ells mateixos contenen com va ser la nostra arribada entre vosaltres i com abandonàreu els ídols i us convertíreu a Déu, per adorar només el Déu viu i veritable i esperar del cel Jesús, el seu Fill, que ell ressuscità d'entre els morts, i que ens salvarà de la pena, en el judici que ha de venir.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 22,34-40)

En aquell temps, quan els fariseus s'assabentaren que Jesús havia fet callar els saduceus, es tornaren a reunir, i un d'ells, mestre de la Llei, per provar-lo, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?» Jesús li contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots. El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments escrits en els llibres de la Llei i del Profetes vénen d'aquests dos.»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 22,20-26)

Así dice el Señor: «No oprimirás ni vejarás al forastero, porque forasteros fuisteis vosotros en Egipto. No explotarás a viudas ni a huérfanos, porque, si los explotas y ellos gritan a mí, yo los escucharé. Se encenderá mi ira y os haré morir a espada, dejando a vuestras mujeres viudas y a vuestros hijos huérfanos. Si prestas dinero a uno de mi pueblo, a un pobre que habita contigo, no serás con él un usurero, cargándole intereses. Si tomas en prenda el manto de tu prójimo, se lo devolverás antes de ponerse el sol, porque no tiene otro vestido para cubrir su cuerpo, ¿y dónde, si no, se va a acostar? Si grita a mí, yo lo escucharé, porque yo soy compasivo.»

▶ Salmo responsorial (17)

R. *Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza.*

Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza; / Señor, mi roca, mi alcázar, mi libertador. R.

Dios mío, peña mía, refugio mío, escudo mío, / mi fuerza salvadora, mi baluarte. / Invoco al Señor de mi alabanza / y quedo libre de mis enemigos. R.

Viva el Señor, bendita sea mi Roca, / sea ensalzado mi Dios y Salvador. / Tú diste gran victoria a tu rey, / tuviste misericordia de tu Ungido. R.

Jesús mestre, envoltat de la Verge Maria i Sant Joan.
Obra de Cimabue, Catedral de Pisa

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Ts 1,5c-10)

Hermanos: Sabéis cuál fue nuestra actuación entre vosotros para vuestro bien. Y vosotros seguisteis nuestro ejemplo y el del Señor, acogiendo la palabra entre tanta lucha con la alegría del Espíritu Santo. Así llegasteis a ser un modelo para todos los creyentes de Macedonia y de Acaya. Desde vuestra Iglesia, la palabra del Señor ha resonado no sólo en Macedonia y en Acaya, sino en todas partes. Vuestra fe en Dios había corrido de boca en boca, de modo que nosotros no teníamos necesidad de explicar nada, ya que ellos mismos cuentan los detalles de la acogida que nos hicisteis: cómo, abandonando los ídolos, os volvisteis a Dios, para servir al Dios vivo y verdadero, y vivir aguardando la vuelta de su Hijo Jesús desde el cielo, a quien ha resucitado de entre los muertos y que os libra del castigo futuro.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 22,34-40)

En aquel tiempo, los fariseos, al oír que Jesús había hecho callar a los saduceos, formaron grupo, y uno de ellos, que era experto en la Ley, le preguntó para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿cuál es el mandamiento principal de la Ley?» Él le dijo: «Amarás al Señor, tu Dios, con todo tu corazón, con toda tu alma, con todo tu ser.» Este mandamiento es el principal y primero. El segundo es semejante a él: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo.» Estos dos mandamientos sostienen la Ley entera y los Profetas.»

COMENTARI

El manament millor

Una de les frases més conegudes del Nou Testament afirma que Déu és amor. D'aquí deriva tota la resta de reflexions que es puguin fer sobre Déu i sobre la manera de viure dels qui creuen en ell. L'acció de Déu és descrita com el resultat del seu amor desbordant, que s'aboca sobre la humanitat. La vida de Jesús i totes les seves accions són presentades igualment com a resultat d'aquest amor sense límits.

En plena sintonia amb aquesta realitat, en els evangelis es parla del manament nou, que de fet és l'únic que Jesús deixa als seus seguidors: «Estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat.» I no s'ha d'oblir

que la seva manera d'estimar és fer-ho fins a l'extrem, tant que arriba a donar la vida pels altres. Tot en la vida de Jesús i en el seu ensenyament gira entorn de l'amor. Per això la vida del cristià també ha d'estar centrada en l'amor.

És clar que això es pot quedar fàcilment en una bonica teoria. I encara més quan es tracta de l'amor a Déu. Per aquest motiu, quan a Jesús li pregunten pel manament més important, respon immediatament que és estimar Déu amb tot el cor, però de seguida hi afegeix que cal igualment estimar els altres com a si mateix. L'amor als altres és la prova concreta i visible de l'amor a Déu. Com diu tan encertadament la pri-

mera carta de Joan: «El qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu, que no veu.» I també diu: «No estimem amb frases i paraules, sinó amb obres i de veritat.»

El cristianisme no és una religió de manaments, sinó una experiència d'amor. Si necessitem manaments és perquè el nostre amor encara no és prou fort, ja que tots els manaments es resumeixen en l'amor, i el qui estima de debò no necessita res més. Com diu sant Pau als romans: «Qui estima els altres ha complert plenament la Llei.» Anys més tard, sant Agustí ho va formular així: «Estima, i fes el que vulguis.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Rm 8,12-17 / SI 67 / Lc 13,10-17
- **dimarts**: Rm 8,18-25 / SI 125 / Lc 13,18-21
- **dimecres**: Rm 8,26-30 / SI 12 / Lc 13,22-30
- **dijous**: Rm 8,31b-39 / SI 108 / Lc 13,31-35
- **divendres**: Ef 2,19-22 / SI 18 / Lc 6,12-19
- **dissabte**: Rm 11,1-2a.11-12.25-29 / SI 93 / Lc 14,1.7-11
- **diumenge** vinent, XXXI de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Mt 1,14b-2,2b.8-10 / SI 130 / 1Te 2,7b-9.13 / Mt 23,1-12.

BENET XVI COMENTA EL PARENOSTRE

1. Jesús ensenya a pregar

El sermó de la muntanya esbossa una extensa imatge del ser humà. Vol mostrar-nos com es fa això de ser home. El seu punt de vista bàsic es podria resumir en la frase: l'home només es pot entendre a partir de Déu: només quan viu en relació amb Déu la seva vida es com cal que sigui. Però Déu no és un desconegut llunyà. Déu mostra la seva faç en Jesús: en les seves obres i voluntat arribem a conèixer quins són els pensaments de Déu i quina és la seva voluntat.

Si ser home vol dir essencialment relació amb Déu, aleshores és clar que parlar amb Déu i escoltar què diu forma part d'aquesta relació. Per això el sermó de la muntanya també ens ensenya l'oració; el Senyor ens diu com hem de pregar.

La pregària no ha de ser exhibició davant la gent; demana la discreció que és essencial en tota relació d'amor. Aquesta discreció essencial no és obstacle a la pregària comunitària: el parenostre mateix és una pregària en plural, i només en la comunió d'aquest *nosaltres* dels fills de Déu som capaços de traspasar les fronteres d'aquest món i arribar a Déu. En la pregària cal que el nivell personal i el comunitari es penetren l'un dins l'altre.

Un altre defecte de la pregària que és objecte d'amonestació del Senyor és la xerrameca, la verbositat que ofega l'esperit. La pregària esdevindrà més sincera com més surti del fons del cor. La pregària ha de sortir sobretot del cor de les nostres necessitats, esperances, alegries i sofriments, de la nostra vergonya d'haver pecat i de l'agraïment dels béns rebuts; és a dir, cal que sigui pregària ben personal.

Sant Benet, en la seva regla, va encunyar l'expressió: *Mens nostra concordit voci*, «que el nostre pensament estigui d'acord amb la nostra veu» (Regla de Sant Benet, cap. 19, 7). En general, el pensament va més de pressa que la paraula. Però en la pregària dels salms i en la pregària litúrgica és al revés: la paraula i la veu van davant, i és l'esperit que s'ha d'ajuntar a la veu.

Déu mateix ens dona les paraules de la pregària, ens ensenya a pregar.

La frase citada de sant Benet es refereix a la salmòdia, el gran llibre de pregàries del poble de Déu de l'Antic i el Nou Testament. D'aquesta manera preguem *en l'esperit* amb el Sant Esperit. Tot això es pot dir, naturalment, amb més raó del parenostre.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

La fascinació per l'Extrem Orient

La fascinació per les velles i nobles savieses de l'Extrem Orient és un fenomen que emergeix amb força en la societat actual. Dins el calidoscopi espiritual postmodern, moltes persones, algunes d'elles desil·lusionades del camí cristià, altres sense haver-lo conegut mai, senten una vertadera atracció per antigues savieses de l'Extrem Orient i, de manera particular, pel budisme en les seves distintes formes. Hi troben una font d'assossegament, una manera de combatre les contrarietats i els patiments de l'existència que comprenen clarament i poden aplicar en la seva vida pràctica.

La recerca cap a l'Extrem Orient és un símptoma de la pobresa espiritual de l'Europa actual. Vivim en un temps indigent. Penso que la mateixa tradició espiritual occidental és molt rica en formes i expressions, en carismes i modalitats, però que aquesta riquesa ha quedat eclipsada per una cultura efímera i banal, per un vernís kitsch que ha deixat el ciutadà buit de referents i bord espiritualment. Hem oblidat el testimoni de figures eloqüents, com ara sant Benet o sant Ignasi de Loiola, de tal manera que les noves generacions en desconeixen la potència espiritual i, no obstant això, també elles experimenten necessitat espiritual i els calen referents per bastir-se i construir-se la personalitat espiritual.

No vull, amb això, desmerèixer el profund oceà espiritual de l'Extrem Orient. Només vull insistir que l'oblit de la pròpia riquesa espiritual occidental ha conduït, de retruc, a cercar, en contrades molt llunyanes, una vida espiritual que ompli la buidor de sentit.

La meua experiència personal m'ha ensenyat que cal ser molt cautelós a l'hora de fer associacions fàcils entre universos espirituals distints, entre el món d'Occident i el món d'Orient, especialment a l'hora de trenar ponts i establir connexions entre conceptes i categories d'una i altra cosmovisió.

Francesc Torralba
Jesucrist 2.0. Editorial Pòrtic (Grup 62)

Francesc Torralba ha rebut el primer Premi Pántheon, atorgat per la Fundació Raúl González Salas, per la seva obra Jesucrist 2.0. Felicitem el nostre col·laborador per aquesta distinció.

SANTORAL

23. ✠ Diumenge XXX de durant l'any.

Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrens; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. **Dilluns.** Sant Antoni-Maria Claret (Sallent 1807-Fontfreda 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855). Sant Martí, mr.

25. **Dimarts.** Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus. Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa). Sants Crisant i Daria, esposos mrs. (284) de Roma; sants Crispí i

Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

26. **Dimecres.** Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Rústic, bisbe de Narbona; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. **Dijous.** Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. **Divendres.** Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols; sant Silvi, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

29. **Dissabte.** Sant Narcís, bisbe i mr. (s. IV), patró de Girona (1387); Sta. Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

EDUCAR

Educación sentimental

Sabemos tan poco sobre los sentimientos! Varios autores abogan por una educación de la sensibilidad humana con la finalidad de convertirnos en ciudadanos responsables.

Pero la mayoría de los ciudadanos seguimos en la inopia en cuanto al adecuado manejo de los sentimientos.

En el libro *Elogio de la educación lenta*, Joan Domènech hace este interesante apunte sobre las emociones: «La calidad también tiene relación con la educación de las emociones. Si un joven no sabe gestionar sus emociones, por muy inteligente que sea esta inteligencia le servirá de muy poco, sólo para acumular conocimientos, sin la posibilidad de aplicarlos adecuadamente.»

Ignacio Morgado, catedrático de psicología de la UAB, ha publicado un interesante libro titulado *Emociones e inteligencia social*, en el que recuerda el sabio aforismo del jesuita y escritor aragonés Baltasar Gracián, que dice así: «Saber vivir es convertir en placeres lo que debían ser deberes»; y concluye con las siguientes palabras: «Aprendamos, pues, a utilizar la razón para cambiar los sentimientos negativos, para convertir el odio en compasión, la frustración y la aflicción en empeño por superarnos, la envidia en respeto y admiración, y la soberbia en humildad.»

En esta misma línea, me gustaría añadir la capacidad de perdonar para olvidar las afrentas que inexorablemente tendremos que sufrir a lo largo de la vida. El perdón es un sublime ejercicio que evita acumular resentimientos que, de mantenerlos, nos esclavizan a volver a sentir (re-sentir) sentimientos negativos, perjudiciales tanto para nuestra salud física como mental. Debería enseñarse a perdonar a los niños desde los primeros años de edad (la oración cristiana del padre nuestro, por ejemplo, ya nos da una pista de cómo hacerlo).

Dr. Paulino Castells
(*Tenemos que educar*, Ed. Península. *Hem d'educar*, Ed. Columna)

ENTREVISTA

M. TERESA LLACH

Anunciar i defensar la vida

El passat mes d'agost es va celebrar a Vic —la casa mare— el 26è Capítol General de les Carmelites de la Caritat-Vedruna, en el qual van participar una setantena de religioses d'arreu del món, que van elegir com a nova germana general per al proper sexenni Maria Inés García Casanova. Les vedrunes són una congregació fundada l'any 1826 per santa Joaquina de Vedruna i compta amb prop de dues mil germanes, distribuïdes en unes 300 comunitats presents a 25 països d'Europa, Amèrica, Àfrica i Àsia. La Gna. M. Teresa Llach, ccv, que treballa en la història de la Congregació i com a guionista en el món audiovisual, ens parla del Capítol.

Quins han estat les aportacions més remarcables d'aquest darrer Capítol General?

L'objectiu del Capítol és ampli: anunciar i defensar la vida, a tots nivells. És prioritari l'anunci de la Bona Nova que és Jesús, en el context de la nova evangelització; Jesús, en qui creiem i que veiem en el rostre desfigurats dels exclosos, en els maltractats en la seva dignitat. Prioritària és la tasca educativa des de plataformes variades, en un món en canvi constant. Aquest capítol té la novetat de confirmar una reestructuració interna, llargament preparada, que afavoreixi el millor desplegament d'energies a Europa i Amèrica.

Quins objectius s'ha marcat per als propers sis anys la nova germana general?

El seu programa no pot ser cap altre que mirar de portar a terme el document capitular, per tal que esdevingui lletra viva. No ho farà sola: compta amb un equip, amb les diferents responsables de zones i províncies, amb cada germana de les 300 comunitats esteses per quatre continents, que visitarà, no de passada sinó amb convivència fraterna i coneixement de la realitat on estem inserides.

Quina singularitat presenten les Escoles Vedruna i quins són els seus reptes actuals?

La catalanitat és un distintiu de sempre. Avui promovem una educació que té en compte la diversitat cultural i ètnica d'un gran nombre dels nostres alumnes. Amb un gran respecte per les diverses creences, afirmem els valors transcendents, manifestem la pròpia identitat cristiana i fem una oferta lliure i específica de la fe cristiana, tot col·laborant amb la parròquia i l'Església diocesana. La pedagogia està oberta a les noves tecnologies.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Ermita de Sant Simó (Ctra. França - Mata-ró). Amb motiu dels 400 anys de la seva inauguració, i per ser la festa de l'apòstol, el proper divendres 28 (20 h) el cardenal Martínez Sistach hi presidirà l'Eucaristia concelebrada amb el rector, Mn. Josep Joan Badia, i altres mossens.

Centre d'Estudis Pastorals (c/ Rivadeneyra 6, 3r - Tel. 933 174 858). Inaugura el nou curs dilluns 24 d'octubre (19 h), a la seva seu, amb la lliçó «Una nova etapa evangelitzadora. Teologia i pastoral», a càrrec del Dr. Xavier Morlans i Molina. Curs dels prof. Joan M. Bovet i Josep González: «Creixement espiritual a partir de l'Evangeli de Marc i la Gestalt. Integració del sofriment a la llum de Jesús.» Els dilluns del 31 d'oct. al 12 des. (18-20 h).

Tallers d'Oració i Vida (mètode P. I. Larrañaga). «Una nueva evangelización». Reunions informatives: a l'església del Santíssim Sagrament (ptge. Camps Elisis, 8), 10 octubre (17.30-19.30 h); al santuari de Sta. Gemma (c/ Capità Arenas, 7), 19 octubre (17.30-19.30 h); a les Franciscanes de la Nativitat (c/ Hospital, 69), 26 octubre (20.30-22.30 h). Informació: t. 934 586 678 (Loli) i 934 303 831 (Mireia).

Actualitat cultural i religiosa del mes. A càrrec de Josep M. Carbonell, president de la Fundació Joan Maragall i degà de la Facultat de Comunicació Blanquerna. Dilluns 24 oct. (19 h) a l'auditori del c/ València 244, 1r.

Preparació pels lectors litúrgics. Mn. Joan Bach, llicenciat en litúrgia i rector de St. Oleguer, parlarà sobre «Espiritualitat de la proclamació de la Paraula» a la sagristia de la Catedral, dimarts 25 (19.30 h). Obert a tothom.

Cicle Ignasi Salvat de cinema. Cinefòrum amb pel·lícules de contingut social a càrrec de Josep F. Mària i Quim Pons. Divendres 28 d'octubre (19 h) a l'auditori de Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria, 13).

Aula d'extensió universitària CIC de la gent gran. Dilluns 24 d'octubre (17 h), conferència a càrrec dels prof. Eloi Cordoní i Mònica Usart, meteoròlegs, sobre «Del frare meteoròleg al Meteosat de segona generació» (Via Augusta, 205).

JORNADES

XXIII Jornada Catalana de Pastoral de la Salut. Amb el lema «Aixeca't, ves; la teva fe t'ha salvat» (Lc 17,19) i sota la pre-

Indicacions per a la celebració del 6 de novembre a la Basílica de la Sagrada Família

El proper diumenge 6 de novembre, la nostra arxidiòcesi celebrarà el primer aniversari de la Dedicació de la Basílica de la Sagrada Família, que presidí el Sant Pare Benet XVI el 7 de novembre de 2010. Aquest mateix dia, i en l'eucaristia a la Basílica de la Sagrada Família que presidirà el Sr. Cardenal Arquebisbe, se celebrarà el 50è aniversari de la seva ordenació sacerdotal. La celebració començarà a les 17 hores.

Invitacions

Per poder assistir a la celebració de l'eucaristia, és imprescindible la presentació d'una **invitació gratuïta**, sense la qual no es podrà accedir al temple, atès que l'aforament és limitat per les exigències establertes per les normes de seguretat. Les invitacions es lliuraran a la sala de visites de l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona, al carrer Diputació, 231. Es poden obtenir els dies i en l'horari següents:

- De dimecres 2 de novembre a divendres 4 de novembre de 2011
—matí: de 10 a 14 hores
—tarda: de 16 a 20 hores.
- Dissabte 5 de novembre de 2011
—matí: de 10 a 14 hores.

Un projecte per als joves a l'atur

El Cardenal Arquebisbe, en les seves noces d'or sacerdotals, conscient de la realitat que afecta milers de joves que es troben en situació d'atur i amb dificultats per a la inserció en el món laboral, demana a les persones que vulguin fer arribar un eventual obsequi amb motiu d'aquesta celebració que en destinin l'import al projecte «Joves a l'atur» de Càritas Diocesana: c.c. 2100-0965-51-0200163608. Moltes gràcies!

sidència de Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa i responsable de la Pastoral de la Salut de la CET, tindrà lloc dissabte 29 d'octubre (9.30-18 h) al Centre Borja (Sant Cugat del Vallès). Ponències de Mons. Sebastià Taltavull, Mn. Xavier Sobrevia i l'equip pastoral de l'Hospital Residència St. Camil de St. Pere de Ribes. S'acabarà amb l'Eucaristia. Cal inscripció prèvia al tel. 933 171 597 o al correu electrònic psalut@arqbcn.cat.

Escola de Pares «Lluís Armengol». Cap de setmana de l'11 de novembre al vespre fins al 13 a la tarda a la Cova de Sant Ignasi de Manresa dedicat a la parella. En un clima de tranquil·litat es podrà reflexionar sobre els temes quotidians que afecten la relació de parella. Seguint la metodologia del P. Lluís Armengol i conduït per un grup de matrimonis. Inscripció: jornadesclot@gmail.com o t. 933 031 183.

Jornadas Nacionales de Liturgia 2011. Tema: «Ars celebrandi». Tendrán lugar en Barcelona del 25 al 28 de oct. Las personas interesadas pueden inscribirse hasta el día 25 en el Seminario Conciliar (c/ Diputació, 231).

PELEGRINATGES

Parroquia Virgen de Nazaret (Barcelona). Peregrinación al santuario de San Antonio

de Padua, del 28 nov. al 1 dic., visitando Venecia, Verona y Trento. Informació: P. Fermín Delgado, O.M. (c/ Padre Mariana, 1 - frente Metro L3, Montbau) de 19 a 21 h. Tel. 934 284 042.

El Temple del Tibidabo organitza un pelegrinatge a Terra Santa del 21 al 28 de novembre. Informació i inscripció: tel. 934 175 686 o Viatges Magister, t. 934 879 423.

BREUS

CONESTI. Ofereix persones preparades per tenir cura de persones grans, nens, malalts terminals, acompanyants, per a serveis domèstics, neteja, nits, festius, suplències, vacances, etc. Contacteu amb Mn. Miquel, t. 650 810 933 o la Sra. Jacinta, t. 934 231 830.

Nou rector de Vilassar de Mar. El passat 25 de setembre, presidida pel Sr. Cardenal, va celebrar-se l'eucaristia a la parròquia de Vilassar de Mar amb motiu de l'entrada del nou rector, Mn. Antoni Roman Luis, que durant set anys ha estat delegat diocesà de Pastoral de Joventut. Darrerament va treballar intensament en la preparació de l'acolliment dels joves que van visitar la nostra arxidiòcesi de camí cap a Madrid, amb motiu de la JMJ de l'agost passat. A més de rector de Vilassar

de Mar continuarà com a consiliari del Moviment Cristià de Joves, càrrec per al qual fou nomenat ara fa dos anys.

Beatificación de sor María Catalina Irigoyen Echegaray.

Será beatificada el 29 de octubre en la catedral de la Almudena (Madrid). Nació el 25 de noviembre de 1848 en Pamplona (Navarra), en el seno de una familia entroncada con san Francisco Javier. En diciembre de 1881 ingresó en el Instituto de Siervas de María, Ministras de los Enfermos y hace el noviciado en Madrid, donde permanecerá durante el resto de su vida. «Sólo sirvo para servir» es su consigna y se entrega sin condiciones a quien la pueda necesitar, dentro y fuera del convento. Como Sierva de María atendió a los enfermos en las repetidas epidemias de cólera, tifus y viruela que por aquellos años asuelan España, así como en la gripe de 1890. Los testigos destacan su dedicación a los enfermos, sin ningún miedo al contagio. Muere en Madrid el 10 de octubre de 1918.

LLIBRES

En parella. Els secrets de l'amor i el desamor.

El Dr. Paulino Castells, doctor en medicina i especialitzat en pediatria i psiquiatria infantil i juvenil, que és un habitual col·laborador d'aquestes pàgines, ha publicat una edició en català, revisada i ampliada, de l'obra en castellà titulada *En parella. Los secretos del amor y el desamor*, publicada per Editorial Pòrtic l'any 2004, de la qual vam oferir una sèrie d'extractes en el *Full Dominical*. L'actual edició, en format de butxaca, té 230 pàgines i ha estat publicada per Pòrtic/Edicions 62 en la col·lecció «la butxaca».

PALABRA Y VIDA

La Iglesia existe para evangelizar

Hoy celebra la Iglesia católica en el mundo entero el Domingo Mundial de las Misiones, conocido entre nosotros, de forma abreviada, como la jornada del Domund. Tiene por lema: «También yo os envío», palabras del Evangelio de San Juan (Jn 20,21).

Este lema nos recuerda las palabras de Jesús resucitado a sus discípulos: «Paz a vosotros. Como el Padre me envió a mí, también yo os envío a vosotros». Como nos recuerda el Papa en el mensaje que ha publicado para esta jornada, «los destinatarios del anuncio del Evangelio son todos los pueblos». Y se hace eco de lo enseñado por el Concilio Vaticano II al decir que «la Iglesia es por naturaleza misionera, ya que tiene su origen en la misión del Hijo y la misión del Espíritu Santo según el plan de Dios Padre». Como afirmó Pablo VI «la Iglesia existe para evangelizar».

Esta jornada nos invita a sentir la responsabilidad de ser todos misioneros de Cristo en nuestros ambientes, y según nuestra vocación y nuestras posibilidades. No podemos permanecer inactivos cuando, después de dos mil años, quedan todavía pueblos que no conocen a Cristo y no han escuchado su mensaje de salvación.

Me complace en esta jornada remarcar que la Iglesia actual es muy consciente de su misión evangelizadora y, en especial el Santo Padre Benedicto XVI, está poniendo la vocación misionera de los cristianos como uno de los objetivos de su pontificado. Por esta razón ha decidido que el próximo Sínodo de los obispos, a celebrar en Roma del 7 al 28 de octubre del año 2012, tenga este tema de reflexión y para hacer propuestas de acción: «La nueva evangelización para la transmisión de la fe cristiana.»

Nuestra Iglesia de Barcelona desea también sintonizar con esta preocupación de la Iglesia universal. Por ello, continuando con la misma finalidad de fondo del anterior Plan Pastoral, con el nuevo Plan que fue presentado el pasado 25 de septiembre también pretendemos —como primer objetivo— que nuestra diócesis sea más misionera y evangelizadora.

La visita apostólica del Papa Benedicto XVI a Barcelona, y su presencia rodeado de una multitud de jóvenes con motivo de la Jornada Mundial de la Juventud en Madrid, nos animan al trabajo evangelizador. En Barcelona, el Papa nos exhortó «a todos los cristianos a revivir el encuentro personal y comunitario con Cris-

to, Palabra de Vida que se ha hecho visible, y a ser sus mensajeros para que el don de la vida eterna se extienda por todo el mundo. Participar en la vida de Dios es la alegría completa y comunicar esta alegría es un don y un trabajo imprescindible para la Iglesia».

Con este espíritu, en ocasión del Domund, hemos de tener muy presentes en nuestra oración a los misioneros y misioneras, de manera especial a los de nuestra diócesis. Este colectivo honra a toda la Iglesia y merece nuestra solidaridad ya que anuncia, a menudo en medio de persecuciones, la persona de Jesús y su Evangelio en todo el mundo y está al servicio de las comunidades más pobres y necesitadas. Al anunciar el Evangelio, también se preocupan por la vida humana en sentido pleno, haciendo realidad aquello que decía el siervo de Dios Pablo VI: que en la evangelización no se puede prescindir de los aspectos que se refieren a la promoción humana, a la justicia, a la liberación de toda forma de opresión, evidentemente dentro del respeto a la autonomía del ámbito político.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona